

علت عدم علاقه جوانان به حلقه ها

علت عدم علاقه جوانان به حلقه ها و گریز از چنین فضاهایی میتواند عوامل گوناگونی باشد که شما با شناخت آن موانع و رفع آنها میتوانید جوان را به مسجد جذب نمایید، عواملی مثل دوست و رفیقی که او را به سمتی دیگر سوق میدهد، مخالفت خانواده‌ها، عدم جذا بیت برنامه‌های مسجد، آشنا نبودن مسئولان امور مسجد با روحیات جوانان و برخوردهای نادرست با آنان، عدم توجه به نیازهای متفاوت انسان در این سن، دیدن رفتارهای متناقض با دین از انسان‌هایی که در مسجد رفت و آمد دارند و... .

حال، برای جذب جوانان باید عامل را شناخت و رفتار مناسب را انجام دارد امّا، بهطور کلی برخی موارد بیان میشود که مربی میتواند با رعایت آنها مناسب با موارد و موانع مختلف در جذب جوان به مسجد موفق باشد.

مهمترین و کلیدی‌ترین راه ایجاد ارتباط عاطفی بین مسجد و جوان است. چراکه جوان، موجودی است عاطفی، زودرنج و شکننده. اگر با جوانان با صداقت و احترام برخورد شود، به سهولت می‌توان در این دوره از حیات در عمق دل و صفائ قلب او نفوذ کرد.

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله) این‌گونه توصیه فرموده‌اند:

«بر شما باد به جوانان که قلب آنان رقیقتر و آماده پذیرش خیر است. وقتی خداوند مرا برای انذار و بشارت مردم مبعوث کرد، سالخوردها با من مخالفت کردند امّا، جوانان با من پیمان بستند.»

توجه کنیم که لازم نیست شعائر دینی و تکالیف شرعی را بر جوانان تحمیل کرد که این کار عکس العمل منفی دارد بلکه، کافی است کانون

مذهبی را به صورت جذاب، عرضه نمود و فضای صمیمی و خوشایندی را فراهم کرد و در کنار هدایت، بر همدلی تأکید ورزید. برای توفیق در ارتباط بین مسجد و جوان باید به همدلی برسیم. وقتی جوان احساس کند که تنها از او گوش انتظار داریم، چیزی به نام پذیرش اتفاق نمیافتد. همدلی نیازمند چند مسأله است:

1. درک جوان: واقعیت آن است که دور جوانی اقتضائات خاص خود را دارد. جوانان به دلیل ناپختگی، کم تجربگی، احساسات شدید و مشکلات بلوغ به طور طبیعی، خطا پذیرند و از طرفی، روحی استقلال‌طلبی و ستیزه‌جویی، زمینه چالشها و تصادها را در میان این قشر و بزرگترها به وجود می‌آورد. نحو برخورد با مسائل جوانان بسیار طریف و حساس می‌باشد، بسیاری از دستاندرکاران کانون‌های دینی و مساجد، بدون توجه کافی به واقعیات دوران نوجوانی و جوانی و مشکلات ویژه آنان، اقدام به واکنش‌های تند و افراطی می‌کنند و چه بسا، یک یا دو برخورد نسنجدیده و ناصواب، برای همیشه جوانان را از مساجد و عرصه تربیت دینی دور گرداند.

2. انعطاف‌پذیری: همدلی بدون انعطاف‌پذیری ممکن نیست. جوان به حکم جوان بودن، در معرض خطا و لغزش است. از این‌رو، امام علی(علیه السلام) می‌فرماید: «جهل الشباب معدور و علمه محقر.» «نادانی جوان غیرقابل ملامت و علم او محدود و اندک است.» خداوند به پیامبر رحمتش می‌فرماید: «وَ لَوْ كُنْتَ عَلَيْهِ فَطَّأْتَ أَغْلَيْتَ الْقَلَبَ لَاَنْفَحَصُّوا مِنْ دَوْلَكَ.» «اگر سختدل و ترشوی بودی همه از تو دور تو پراکنده می‌شدند.»

3. زیباسازی مساجد: یکی از راه‌های استحکام پیوند جوانان با مساجد، زیبا ساختن مساجد و کانون‌های دینی است. مساجد از همان سردر تا درون مسجد(صحن، محراب، فضا، دیوارها و غیره) باید آراسته و پیراسته و جوان‌پسند باشد و از حاذبه‌های هنری و علمی در پیشانی مسجد استفاده شود. پاکیزگی، طراوت و زیبایی مسجد، در جذب جوانان بسیار مؤثر است.

4. فعال کردن مساجد: برای حضور جوانان در مساجد، لازم است، مساجد را از انحصار به نماز، خارج کرد، جوان عنصری فعال و پرشور است و به دنبال کانونی فراگیر و خودجوش می‌باشد. اگر امکانات هنری، ورزشی، نمایشی، کتابخانه و... در کنار مسجد به عنوان جزئی از پیکر مسجد محسوب شود، جوانان به مسجد راغب‌تر خواهند شد.

5. بهبود شیوه‌های پیامرسانی دینی: متأسفانه در روش‌های تبلیغی و جذب جوانان، بیشتر از روش‌های کلیشه‌ای و تکراری و به صورت مستقیم استفاده می‌کنیم و همین امر در بی‌علاقگی و گریز جوانان از نماز جواعت مؤثر بوده است. بیشک، منبر و وعظ و خطابه یکی از شیوه‌های اصیل و مؤثر تبلیغ دینی است ولی، آیا این روش، در همه‌جا و برای همه اقسام جامعه مفید است؟ آیا ائمه جماعات مساجد به غیر از سخنرانی، روش دیگری را آزموده‌اند؟ با توجه به تجارب سودمند مبلغان در سال‌های اخیر، در به‌کارگیری گفت‌وگویی مستقیم دو نفری و به اصطلاح تبلیغ چهره به‌چهره و رفیق شدن و احساس همدردی کردن با نسل جوان، وقت آن رسیده که در سطح وسیع از این تجربه ارزشمند استفاده گردد و ائمه جماعات مساجد، با اتخاذ روش ابتکاری خود، مجالس را در خانه‌ها به صورت پرسش و پاسخ و هدایت غیرمستقیم برگزار نمایند. یکی از رموز موفقیت روحانیون در جبهه‌های حق علیه باطل در سال‌های دفاع مقدس در همین امر نهفته بود. روحانی با رزمندگان نشست و برخاست داشت، در کنار آن‌ها غذا می‌خورد، استراحت می‌کرد، در غم و شادی‌های آنان شریک بود و از میهن اسلامی دفاع می‌نمود و در وقت نماز، به عبادت می‌پرداخت. از این‌رو، رزمندگان به محض شنیدن صدای اذان با رغبت و عشق به نمازخانه‌ها روی می‌آوردند.

6. عملگرایی: رابطه جوان با مسجد تا حد زیادی بستگی به نوع برخورد و رفتار امام جماعت و الگوهای جامعه و دیگر مسجدی‌ها دارد. جوانان، حسّاس و زودشکن هستند. رؤیت فاصله میان گفتن و بودن در جامعه، زمینه گریز جوانان را فراهم می‌کند. آن‌ها کمتر می‌توانند به تحلیل عمیق بپردازند. از این‌رو، زود قضاوت و حکم صادر می‌کنند.

7. پاسخ‌گویی به پرسش‌های دینی جوانان: یکی از راه‌های استحکام پیوند میان مسجد و جوان، رفع نیاز فکری و معنوی جوانان می‌باشد. جوانان، ذهن خلاق و جستجوگری دارند و همواره به دنبال کشف حقیقت و حل مسائل و پاسخ‌گویی به شباهات‌اند. علاوه بر آن امروز شباهه‌افکنی در حوزه فرهنگ دینی یکی از پر خطرترین جلوه‌های تهاجم فرهنگی در عرصه تربیت دینی است. اگر جوان احساس کند که مسجد محلی برای پاسخ‌گویی به سوالات اوست و در آن شخصیت ارزشمند و فرهیخته‌ای است که درد او را درک می‌کند، خواه ناخواه به سمت و سوی او متمایل می‌گردد و دیگران را نیز، با خود همراه می‌سازد.

نکته: حضور شخصیت‌های موجّه و محبوب جوانان در مسجد می‌تواند ابزار خوبی برای جذب جوان باشد. حضور سخنرانان با شیوه‌های تبلیغی نوین

و شخصیت علمی قوی نقش بهسزایی در تمايل جوان به سمت مسجد دارد. در ضمن، باید جوانان عزیز را دسته‌بندی کرد، در بین آنان دسته‌های زیادی هستند که خود، جذب مسجدند و حتی از بسیاری از اهل مسجد هم، مسجدی‌ترند و دسته‌های دیگری از جوانان هستند که متمایل هستند ولی، یک رابطه ساده می‌تواند آنها را جذب کند و این رابطه ساده گاهی از برنامه‌های مسجد، امام جماعت، مسجدی‌های دیگر به ویژه، جوانان مرتبط با مسجد می‌تواند منشأ بگیرد و این دسته از جوانان هم، جذب شوند. اگر به صور دقیق برای ثبیت جوانانی که اهل مسجد هستند سعی شود و پس از آن از این جوانان ثبیت شده برای جذب دسته‌های مختلف جوانان که در طبقات مختلفی از قرب و بعد به مسجد قرار دارند و استفاده از نظرات و مشاوره‌ها و ارتباطات آنها شود، بعضی از دسته‌های بعدی هم به راحتی جذب می‌شوند و اگر به خصوص روی جوانانی که عنوان محوری در بین جوانان دیگر دارند، وقت زیادی صرف شود، با جذب یکی از آنان، خود به خود عده‌ی دیگری به وسیله ارتباط با او یک قدم به مسجد نزدیکتر می‌شوند. در هر حال، با طبقه‌بندی جوانان در دسته‌های مختلف و برنامه‌ی مخصوص برای هر طبقه و استفاده از خود آنان در هر مرتبه، عده‌ی زیادی جوان را می‌توان با مسجد و به تبع آن با حلقه‌های صالحین آشتنی داد.

نکته کلیدی برای آغاز راه آشتنی جوانان با مسجد، ثبیت و فعل کردن جوانانی است که الان با مسجد ارتباط دارند و سپس، برای طبقات بعدی برنامه‌ریزی کردن از جمله به وسیله آنان می‌باشد.

منبع: پایگاه آموزشی صالحین خبری